

світ за допомогою мислення в певному культурному полі і користуємося мовою для вираження своїх вражень, вмінь, емоцій, сприйняття.

Метою вивчення мови за допомогою даного методу є полегшення розуміння співрозмовника, формування сприйняття на інтуїтивному рівні. Тому кожен студент має ставитися до мови, як до дзеркала, в якому відображуються географія, клімат, історія народу, умови його життя, традиції, побут, повсякденна поведінка, творчість.

О. В. Чуркіна, старш. викл.,
кафедра іноземних мов ф-ту МЕіМ

СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

У процесі розвитку методики викладання іноземних мов час від часу виникали кризи дефіциту й «надвиробництва» ідей, які необхідні для формування нового методологічного напрямку. Перехід до комунікативного навчання здійснювався в умовах явної недостатності плідних і дійсно нових ідей. Саме ця криза викликала пошук нових методик викладання іноземних мов (ІМ) і сприяла розвитку таких сучасних методичних концепцій, як комунікативна, проектна, інтенсивна, діяльнісна і концепція дистанційного навчання.

Насамперед потрібно сказати, що всі ці методики мають спільну мету навчання: навчити спілкуванню на ІМ. Крім того, в їх основі є низка загальних методичних принципів навчання ІМ, а головний принцип — це принцип активної комунікації, де основа — це ситуації різного характеру. Але при цьому всі ці принципи орієнтовані на особистість й ефективніше всього мають бути реалізовані в позитивному психологічному кліматі. Ще одним значним моментом даних методик є створення мотивації, що забезпечує зацікавленість студентів у процесі навчання. Також варто згадати, що в сучасних методиках викладання ІМ значну роль відіграє самостійна пізнавальна діяльність студентів, студенти повинні проявляти більше самостійності, тому що це краще сприяє запам'ятовуванню вивчаемого матеріалу. Таким чином, головна ідея вище згаданих методик викладання ІМ однакова: навчання за допомогою спілкування.

Незалежно від спільних характеристик, кожна з методик викладання ІМ має свої специфічні риси. Саме завдяки їм вони стають окремими, самостійними явищами в методології. Але слід зазначити, що кожна з них має позитивні й негативні особливості.

Так, комунікативний метод має позитивні сторони, які повинні активно використатися при роботі з ним. Насамперед — це ціль навчання: не лише оволодіння іноземною мовою, а іншомовною культурою. Це досягається шляхом взаємозв'язку й рівномірного розвитку всіх видів мовленнєвої діяльності (говоріння, аудіювання, читання, письма).

Вагомим фактором є створення додаткової мотивації, з використанням міжпредметних зв'язків. Але найбільш важливі позитивні сторони — це застосування спілкування, як головного методу навчання ІМ і використання ситуацій для реалізації цього. Втім, останні два фактори характерні і для інших комунікативно-орієнтованих методик.

Для проектно-методики викладання ІМ характерні такі позитивні риси, як оволодіння культурою проектування, розвиток творчого й самостійного мислення, прогнозування варіантів рішення завдань.

Найбільший позитив в інтенсивній методиці — це швидке отримання результатів. Також її вагомим плюсом є створення психологічно комфортних умов на заняттях, що сприяє ефективності навчання. Слід також відмітити значення поліфункціональних вправ та велику кількість годин для активізації нової лексики (18—20 годин).

До недоліків цього методу можна віднести занадто великий обсяг нового матеріалу, що має даватися за одне пред'явлення (150—200 нових слів, 30—50 мовних кліше й кілька типових граматичних явищ), а також навчання насамперед усним формам спілкування (читанню й аудіюванню), письмові ж форми спілкування при цьому мають другорядне значення.

Діяльнісній методиці властиві наступні позитивні характеристики: по-перше, це формування навичок вибору мовних засобів, виходячи не тільки зі змісту повідомлюваного, але й із уміння будувати логічну послідовність, а також можливість побудови системи навчання граматиці з використанням мовленнєво-комунікативних одиниць.

Однак її недоліком є те, що цілі навчання ІМ недостатньо взаємозалежні одна від одної, і відсоток самостійної пізнавальної діяльності нижче, ніж в інших методиках викладання ІМ.

Позитивна риса методики дистанційного навчання — це можливість, що з'явилася в людей вивчати мову, наприклад, на периферії, а також оперативна передача будь-якої інформації на будь-яку відстань, доступ до різних джерел інформації (у тому числі автентичної). Крім того, сюди можна віднести гнучкий графік занять, тобто студент займається, коли йому це більш зручно, що значно підвищує відсоток його успішності. Дистанційна форма навчання ІМ може бути альтернативою навчання ІМ при відсутності інших варіантів.

Слід зазначити, що не існує універсальної методики навчання ІМ, тому що ефективність цієї або іншої методики залежить від багатьох факторів. Крім того, на сучасному етапі розвитку методики відбувається інтеграція методів навчання ІМ. Можна сказати, що почалося створення комплексного методу, що вбирає в себе кращі елементи різних методів.

О. Л. Шевченко, канд. філол. наук, доц.,
зав. кафедри іноземних мов ф-ту МЕіМ

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТУ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ І ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Використання сучасних інформаційних технологій, і зокрема, Інтернету, суттєво розширило можливості отримання необхідної інформації як окремими особами так і суспільством в цілому. Маючи тільки один комп'ютер та доступ до мережі Інтернет навіть дитина у віддаленому селі може отримати більше інформації, ніж вчений зі світовим ім'ям міг отримати сторіччя тому.

За останні роки Інтернет змінив усі сфери суспільного життя. Рекламу, просування товарів, продажі, фінансові угоди через Інтернет зростають з надзвичайною швидкістю. Багато шкіл, вищих навчальних закладів у розвинутих країнах приєднані до мережі Інтернет з тим, щоб реформувати систему освіти користуючись перевагами інформаційних технологій. Студенти, викладачі та науковці застосовують Інтернет, щоб обмінятися думками, отримати необхідні матеріали для наукових досліджень, провести конференції у реальному часі або виконати роботи в межах сумісних проектів.